

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการจัดแบ่งเป็น 4 ตอน ตามลักษณะของข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยค่าสถิติพื้นฐาน เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามีลักษณะทางชีวสังคมและลักษณะโดยทั่วไปของสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัยและการได้รับข่าวสารจากสื่อต่างๆว่าเป็นเช่นใด วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และค่าสถิติร้อยละ

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย เพื่อวิเคราะห์รายละเอียดเบื้องต้นของตัวแปรต่างๆ ที่นำมาใช้ในการศึกษา โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ของตัวแปร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย ตามแผนความเชื่อด้านสุขภาพของเบคเกอร์ และแรงจูงใจในการป้องกันโรคของโรเจอร์ส โดยทำการวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อดูความสัมพันธ์ของตัวแปรเบื้องต้น

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์โมเดลรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อพฤติกรรมกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย ของประชาชนในชุมชนแออัดคลองเตย กรุงเทพมหานคร ตามภาวะสันนิษฐาน กับข้อมูลเชิงประจักษ์

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายและการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้ คือ

AGE	แทน	อายุ
TSOCIO	แทน	สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม
TSOSUP	แทน	การสนับสนุนทางสังคม
TLOCUS	แทน	ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคนด้านสุขภาพ
TKNOW	แทน	ความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย
TPERC	แทน	การรับรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย
TINT	แทน	ความตั้งใจในการมีพฤติกรรมกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พัก

อาศัย

TBEHAV	แทน	พฤติกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พ่อกอาศัย
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Min	แทน	ค่าต่ำสุด
Max	แทน	ค่าสูงสุด
%	แทน	ค่าคะแนนเป็นร้อยละ
Skew	แทน	ค่าความเบ้
Kurt	แทน	ค่าความโด่ง
C.V.	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย
χ^2	แทน	ค่าไคสแควร์
df	แทน	องศาแห่งความอิสระ
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน
GFI	แทน	ค่าดัชนีบอกระดับความกลมกลืน
AGFI	แทน	ดัชนีบอกระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว
RMSEA	แทน	ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย
CN	แทน	ค่าขนาดตัวอย่างวิกฤติ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
DE	แทน	อิทธิพลทางตรง
IE	แทน	อิทธิพลทางอ้อม
TE	แทน	อิทธิพลรวม
*	แทน	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
**	แทน	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01
***	แทน	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้นจำนวน 600 ฉบับ จากชุมชนที่แจกทั้งสิ้น 20 ชุมชน ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 560 ฉบับ (ร้อยละ 93.3) ผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ได้จำนวน 500 ฉบับ (ร้อยละ 83.3) โดยจำนวนแบบสอบถามในแต่ละชุมชนได้สัดส่วนกับจำนวนประชากรในชุมชนนั้นๆ คือประมาณร้อยละ 0.74 ของจำนวนประชากรในชุมชน

จากการวิเคราะห์ที่ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถาม เฉพาะจำนวนที่มีผู้ตอบในส่วนต่างๆ พบว่ามีทั้งเป็นเพศชาย (ร้อยละ 31.2) และเพศหญิง (ร้อยละ 66.00) ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี (ร้อยละ 39.0) รองลงมา ได้แก่ 21-30 ปี (ร้อยละ 22.4) 41-50 ปี (ร้อยละ 19.8) 15-20 ปี (ร้อยละ 10.4) และ มากกว่า 60 ปี (ร้อยละ 2.0) ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 28.7) ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 28.3) และพนักงานบริษัทเอกชน (ร้อยละ 27.1) มีส่วนน้อยที่มีอาชีพ แม่บ้าน/พ่อบ้าน (ร้อยละ 5.9) และข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 3.2) อย่างไรก็ตามมีบางส่วนที่เป็น นักเรียน/นักศึกษา (ร้อยละ 6.8) ด้วยเช่นกัน (ตารางที่ 1)

ในส่วนระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้โดยส่วนใหญ่จบการศึกษา ระดับ ประถมศึกษา (ร้อยละ 34.8) และมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 24.8) รองลงมา ได้แก่ ระดับอนุปริญญา (ร้อยละ 15.2) มัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 12.3 ปริญญาตรี (ร้อยละ 6.8) ต่ำกว่าประถมศึกษา (ร้อยละ 4.5) และสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 1.6) ตามลำดับ ในด้านรายได้ของตนเองพบว่าส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 53.2) รองลงมา ได้แก่ 2,500-5,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 24.0) 10,001-20,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 15.3) ต่ำกว่า 2,500 บาท/เดือน (ร้อยละ 6.2) และ 20,001-30,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 1.2) ตามลำดับ ทั้งนี้ไม่พบว่ามีผู้มีรายได้ มากกว่า 30,000 บาท/เดือน ส่วนรายได้รวมครอบครัวต่อเดือนพบว่าส่วนใหญ่ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 44.4) รองลงมา ได้แก่ 5,001-10,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 28.1) 20,001-30,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 12.5) 2,500-5,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 6.8) มากกว่า 30,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 5.3) และต่ำกว่า 2,500 บาท/เดือน (ร้อยละ 3.0) ตามลำดับ โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้ตอบเกี่ยวกับความเพียงพอของรายได้กับค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว ได้แก่ ไม่เพียงพอ (ร้อยละ 46.9) เพียงพอ (ร้อยละ 32.1) และมีเพียงพอและเหลือเก็บ (ร้อยละ 21.0) (ตารางที่ 1) จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างไม่ด้อย

จากสถานภาพการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า โดยส่วนใหญ่อยู่ในสถานภาพสมรส (ร้อยละ 68.3) โดยที่ส่วนที่เหลือตอบว่า เป็นโสด (ร้อยละ 16.3) แยกกันอยู่ (ร้อยละ 8.5) และม่าย/หย่า (ร้อยละ 6.9) จากข้อมูลในส่วนภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า โดยส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลาง (ร้อยละ 47.3) รองลงมาได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ 22.9) ภาคใต้ (ร้อยละ 18.1) ภาคเหนือ (ร้อยละ 7.3) และภาคตะวันออก (ร้อยละ 4.3) ทั้งนี้มีระยะเวลาที่อาศัยภายในชุมชน 10-20 ปี (ร้อยละ 24.8) น้อยกว่า 5 ปี (ร้อยละ 22.3) 6-10 ปี (ร้อยละ 19.4) 21-30 ปี (ร้อยละ 18.0) 31-40 ปี (ร้อยละ 10.6) 41-50 ปี (ร้อยละ 4.5) 51-60 ปี (ร้อยละ 0.2) และมากกว่า 60 ปี (ร้อยละ 0.2) ตามลำดับ

จากข้อมูลการเข้าร่วมโครงการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมด ไม่เคยเข้าร่วมโครงการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (ร้อยละ 84.9) โดยมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เคยเข้าร่วม (ร้อยละ 15.1) นอกจากนี้เกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ตอบว่า ไม่มีปัญหาด้านสุขภาพ (ร้อยละ 69.5) และมีบางส่วนที่ตอบว่ามีปัญหา ด้านสุขภาพ (ร้อยละ 30.5)

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาแยกตามลักษณะทางชีวสังคม

ลักษณะทางประชากร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	149	31.2
หญิง	328	68.8
2. อายุ		
15-20 ปี	48	10.5
21-30 ปี	103	22.4
31-40 ปี	179	39.0
41-50 ปี	91	19.8
51-60 ปี	29	6.3
มากกว่า 60 ปี	9	2.0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร สังคมและเศรษฐกิจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ละ		
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา	22	4.5
ประถมศึกษา	170	34.8
มัธยมศึกษาตอนต้น	121	24.8
มัธยมศึกษาตอนปลาย	60	12.3
อนุปริญญา (ปวช / ปวส)	74	15.2
ปริญญาตรี	33	6.8
สูงกว่าปริญญาตรี	8	1.6
4. อาชีพหลัก		
พนักงานบริษัทเอกชน	128	27.1
รับจ้างทั่วไป	136	28.7
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	134	28.3
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	15	3.2
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	28	5.9
นักเรียน/นักศึกษา	32	6.8
5. รายได้ตนเองต่อเดือน		
ต่ำกว่า 2,500 บาท	25	6.2
2,500-5,000 บาท	97	
24.0		
5,001-10,000 บาท	215	53.2
10,001-20,000 บาท	62	15.3

20,001-30,000 บาท	5	1.3
มากกว่า 30,000 บาท	0	0.0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร สังคมและเศรษฐกิจ ละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. รายได้รวมครอบครัวต่อเดือน		
ต่ำกว่า 2,500 บาท	12	3.0
2,500-5,000 บาท	27	6.8
5,001-10,000 บาท	112	28.1
10,001-20,000 บาท	177	44.4
20,001-30,000 บาท	50	12.4
มากกว่า 30,000 บาท	21	5.3
7. ความเพียงพอของรายได้ภายในครอบครัว		
เพียงพอ	150	32.1
เพียงพอและเหลือเก็บ	98	21.0
ไม่เพียงพอ	219	46.9
8. สถานภาพการสมรส		
โสด	75	16.3
สมรส	315	68.3
ม้าย / หย่า	32	6.9
แยกกันอยู่	39	8.5
9. ภูมิลำเนาเดิม		
ภาคกลาง	219	47.3
ภาคเหนือ	34	7.3
ภาคใต้	84	18.2

4.3	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	20	
	ภาคตะวันออก	106	22.9

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร	สังคมและเศรษฐกิจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10. ระยะเวลาที่อาศัยภายในชุมชน			
0-5 ปี		99	22.3
6-10 ปี		86	19.4
10-20 ปี		110	24.8
21-30 ปี		80	18.0
31-40 ปี		47	10.6
41-50 ปี		20	4.5
51-60 ปี		1	0.2
มากกว่า 60 ปี		1	0.2
11. การเข้าโครงการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม			
เคย		71	15.1
ไม่เคย		400	84.9
12. ปัญหาทางด้านสุขภาพ			
มี		134	30.5
ไม่มี		305	69.5

หมายเหตุ จำนวนผู้ไม่ตอบแบบสอบถามในแต่ละข้อ (ข้อ 1-12) เท่ากับ 23, 41, 12, 27, 96, 101, 33, 39, 37, 56, 29, และ 61 คน ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยที่ศึกษา

จากการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยที่ศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (ร้อยละ) ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของแต่ละตัวแปร ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย การรับรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคนด้านสุขภาพ การสนับสนุนทางสังคม ความตั้งใจในการมีพฤติกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย และพฤติกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย พอสรุปได้ดังต่อไปนี้

จากข้อมูล พบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย และสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม อยู่ในระดับปานกลาง ส่วน การสนับสนุนทางสังคม ความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย การรับรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย และความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนด้านสุขภาพ อยู่ในระดับดี โดยค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่อยู่ในระดับดีมาก ได้แก่

ความตั้งใจในการมีพฤติกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากค่าสูงสุด พบว่า มีคะแนนเต็มเกือบทุกปัจจัย ส่วนค่าคะแนนต่ำสุดมีความแตกต่างกันออกไป แสดงได้ตามตารางที่ 2 ในส่วนของการกระจายข้อมูล ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยที่ศึกษา

ตัวแปร	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD	CV (%)	Min	Max	Skew	Kurt
1. ความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย	20	15.34	2.57	16.75	7.00	20.00	-0.74	0.13
2. สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม	22	12.01	3.40	28.30	5.00	19.00	0.13	-0.42
3. การรับรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย	100	77.38	8.64	11.16	45.00	96.00	-0.49	-0.03
4. ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนด้านสุขภาพ	65	47.11	6.13	13.01	27.00	64.00	-0.07	-0.14
5. การสนับสนุนทางสังคม	95	65.88	10.32	15.66	34.00	95.00	0.02	0.10
6. ความตั้งใจในการมีพฤติกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย	100	84.75	10.97	12.94	46.00	100.00	-0.30	1.74
7. พฤติกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย	100	54.07	18.77	34.71	20.00	100.00	0.32	-0.93

หมายเหตุ \bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ย Min หมายถึง ค่าต่ำสุด
SD หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Max หมายถึง ค่าสูงสุด

CV (%)	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (ร้อยละ)	Skew	หมายถึง	ค่าความเบ้
			Kurt	หมายถึง	ค่าความโด่ง

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (skewness หรือ Skew) ของตัวแปรในภาพรวม จะเห็นว่าค่าความเบ้ของทุกตัวแปรมีค่าอยู่ระหว่าง -0.93 ถึง 0.25 โดยตัวแปร ความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพ สิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย การรับรู้เกี่ยวกับการสุขภาพ สิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนด้านสุขภาพ และความตั้งใจในการมีพฤติกรรมการรักษาสุขภาพ สิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย มีค่าเป็นลบ

หมายความว่า กราฟข้อมูลมีลักษณะเบ้ไปทางซ้าย แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย ส่วนปัจจัย สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม การสนับสนุนทางสังคม และพฤติกรรมรักษาสุขภาพ สิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย มีค่าความเบ้เป็นบวก แสดงว่า ข้อมูลส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (kurtosis) ของปัจจัยที่ศึกษา พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง -0.93 ถึง 1.74 โดยปัจจัย สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม การรับรู้เกี่ยวกับการสุขภาพ สิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนด้านสุขภาพ และพฤติกรรมรักษาสุขภาพ สิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย มีลักษณะโด่งน้อย (ค่าความโด่งเป็นลบ) แสดงว่าข้อมูลมีการกระจายสูง ส่วนปัจจัยที่เหลือ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพ สิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย การสนับสนุนทางสังคม และความตั้งใจในการมีพฤติกรรมรักษาสุขภาพ สิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย มีความโด่งกว่าปกติ (ค่าความโด่งเป็นบวก) แสดงว่าข้อมูลมีการกระจายค่อนข้างน้อย อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากค่าความเบ้และความโด่งของข้อมูลจะเห็นว่าค่าไม่แตกต่างจาก 0 มากนัก แสดงว่าปัจจัยที่ศึกษามีการกระจายของข้อมูลค่อนข้างเป็นโค้งปกติ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบการแจกแจงข้อมูลในส่วนต่างๆ เพิ่มเติม ได้แก่ ฮิสโตแกรม (Histogram) แผนภาพลำต้นและใบ (Stem and Leaf) Boxplot, Normal Probability Plot และ Detrended Normal Plot (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546) พบว่า ข้อมูลในแต่ละปัจจัยที่ศึกษา มีการแจกแจงค่อนข้างเป็นโค้งปกติ ดังนั้นจึงสามารถทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษา ตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ได้ต่อไป

ความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพ สิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย

จากตารางที่ 2 ในส่วนของปัจจัย ความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพ สิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถาม ครอบคลุมด้านต่างๆ ของการสุขภาพ สิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ความต้องการพื้นฐานทางด้านสรีรวิทยา 2) ความต้องการพื้นฐานทางด้านจิตวิทยา 3) การป้องกันโรค และ 4) การป้องกันอุบัติเหตุ ตามเนื้อหาของพิชิต สกุลพรหมณ์ (2531) โดยมีข้อคำถาม 20 ข้อ คิดเป็นค่าคะแนนเต็ม (N) 20 คะแนน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ค่อนข้างตอบ

คำถามได้อย่างถูกต้อง ทำให้มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ก่อนข้างสูง (15.34 หรือ ร้อยละ 76.70) โดยมีค่าต่ำสุด เท่ากับ 7.00 และค่าสูงสุด เท่ากับ 20.00 และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (ร้อยละ 16.75) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (2.57) แสดงให้เห็นว่าระดับความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พ่อกาพย์ของประชาชนในชุมชนแออัดคลองเตย ไม่แตกต่างกันมากนัก

สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม

สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยในชุมชนเขตคลองเตย มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง (12.01 จากคะแนนรวม 22) อย่างไรก็ตามสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นคะแนนรวมจากแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการศึกษา รายได้ (รายได้ตนเอง รวมกับรายได้รวมครอบครัวต่อเดือน) และความเพียงพอของค่าใช้จ่าย โดยมีค่าคะแนนต่ำที่สุด เท่ากับ 5.00 และคะแนนสูงสุด เท่ากับ 19.00 เมื่อพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย จะเห็นว่ามีค่าการกระจายค่อนข้างสูง (สอดคล้องกับค่าความโค้งที่เป็นลบ) แสดงว่าจากข้อมูลที่ได้ ประชาชนมีความแตกต่างในสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างสูง และเมื่อพิจารณาจากค่าความเบ้ ตามที่กล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่มีสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

ตารางที่ 3 ค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม

ตัวแปร	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD	CV (%)	Min	Max	Skew	Kurt
1. การศึกษา	7	3.42	2.18	63.74	1.00	7.00	6.53	77.75
2. รายได้	12	6.53	1.65	25.26	2.00	11.00	-0.28	0.39
3. ความเพียงพอของค่าใช้จ่าย	3	2.15	0.87	40.46	1.00	3.00	-0.29	-1.64

หมายเหตุ	\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย	Min	หมายถึง	ค่าต่ำสุด
	SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	Max	หมายถึง	ค่าสูงสุด
	CV (%)	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (ร้อยละ)	Skew	หมายถึง	ค่าความเบ้
				Kurt	หมายถึง	ค่าความโค้ง

จากตารางที่ 3 ค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม โดยแยกแสดงตัวแปร สังเกต ได้แก่ การศึกษา รายได้ และความเพียงพอของค่าใช้จ่าย จะเห็นว่าแต่ละตัวแปรมีการกระจายสูง มีค่าความเบ้และความโค้งห่างจาก 1 ค่อนข้างมาก โดยมีการกระจายของข้อมูลไม่เป็นโค้งปกติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่แยกแต่ละตัวแปรในการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ทำให้การวิเคราะห์โมเดลครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์โมเดลเชิงโครงสร้างเท่านั้น

การสนับสนุนทางสังคม

จากผลการวิจัย (ตารางที่ 2) พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนทางสังคมปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 65.88 (ร้อยละ 69.34) ค่าคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 34.00 และสูงสุด เท่ากับ 95.00 เมื่อพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย จะเห็นว่าข้อมูลมีการกระจายปานกลาง และเป็นโค้งปกติ ทั้งนี้ประชาชนส่วนใหญ่มีค่าการสนับสนุนทางสังคมต่ำกว่าค่าเฉลี่ย อย่างไรก็ตามผู้วิจัย ได้แสดงข้อมูลของการสนับสนุนทางสังคมในแต่ละด้านไว้ตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม

ตัวแปร	คะแนนเต็ม	X	SD	CV (%)	Min	Max	Skew	Kurt
1. การสนับสนุนด้านอารมณ์	35	24.91	4.75	63.74	7.00	35.00	0.16	1.54
2. การสนับสนุนด้านสิ่งของ แรงงาน และบริการ	30	18.98	4.70	25.26	7.00	30.00	0.40	0.74
3. การสนับสนุนด้านข้อมูล ข่าวสาร	30	22.09	4.27	40.46	11.00	30.00	0.93	6.79

หมายเหตุ	\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย	Min	หมายถึง	ค่าต่ำสุด
	SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	Max	หมายถึง	ค่าสูงสุด
	CV (%)	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (ร้อยละ)	Skew	หมายถึง	ค่าความเบ้
				Kurt	หมายถึง	ค่าความโค้ง

จากตารางที่ 4 ได้แสดงข้อมูลการสนับสนุนทางสังคมในแต่ละด้าน ได้แก่ การสนับสนุนด้านอารมณ์ การสนับสนุนด้านสิ่งของ แรงงาน และบริการ และการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยการสนับสนุนด้านอารมณ์ เท่ากับ 24.91 (ร้อยละ 71.17) การสนับสนุนด้านสิ่งของ แรงงาน และบริการ เท่ากับ 18.98 (ร้อยละ 63.26) และการสนับสนุนด้านข้อมูล ข่าวสาร เท่ากับ 22.09 (ร้อยละ 73.63) จะเห็นว่าประชาชนในชุมชนได้รับการสนับสนุนด้านอารมณ์ และการสนับสนุนด้านข้อมูล ข่าวสาร อยู่ในระดับดี ส่วนการสนับสนุนด้านสิ่งของ แรงงาน และบริการ อยู่ในระดับปานกลาง

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์การกระจาย พบว่าข้อมูลมีการกระจายค่อนข้างสูง แสดงให้เห็นว่าประชาชนในชุมชนแออัดคลองเตย ได้รับการสนับสนุนทางสังคมที่แตกต่างกันสูง และจากค่าความเบ้ จะเห็นว่าตัวแปรทั้งหมดในกลุ่มนี้มีค่าเป็นบวกทั้งหมด แสดงว่าประชาชนส่วนใหญ่มีค่าคะแนนการสนับสนุนทางสังคมต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

และจากค่าความโด่ง แสดงให้เห็นว่ากราฟข้อมูลมีความโด่งไม่มากนัก นอกจากนี้จากค่าคะแนนต่ำสุด และสูงสุด ทุกตัวแปรในปัจจัยดังกล่าว มีค่าต่ำสุด และสูงสุด อยู่ระหว่าง 7-35 คะแนน

การรับรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พื้กอาศัย

จากตารางที่ 2 ในส่วนของปัจจัย การรับรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พื้กอาศัย ซึ่งประกอบด้วยการรับรู้ความรุนแรงจากการมีสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พื้กอาศัยที่บกพร่องและการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการมีสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พื้กอาศัยที่บกพร่อง พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี (ร้อยละ 77.38) เกี่ยวกับการกระจายของข้อมูล ได้กล่าวแล้วข้างต้น อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้แสดงข้อมูลของตัวแปรย่อย ของปัจจัยดังกล่าวตามตารางที่ 5 ตารางที่ 5 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรย่อยปัจจัยการรับรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พื้กอาศัย

ตัวแปร	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD	CV (%)	Min	Max	Skew	Kurt
1. การรับรู้ความรุนแรง	50	38.48	4.75	4.53	23.00	49.00	-0.33	-0.01
3. การรับรู้โอกาสเสี่ยง	50	38.83	4.27	4.93	20.00	50.00	-0.42	0.00

หมายเหตุ	\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย	Min	หมายถึง	ค่าต่ำสุด
	SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	Max	หมายถึง	ค่าสูงสุด
	CV (%)	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (ร้อยละ)	Skew	หมายถึง	ค่าความเบ้
				Kurt	หมายถึง	ค่าความโด่ง

จากตารางที่ 5 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรย่อย ของปัจจัยการรับรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พื้กอาศัย ประกอบด้วย การรับรู้ความรุนแรงจากการมีสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พื้กอาศัยที่บกพร่อง และการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการมีสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พื้กอาศัยที่บกพร่อง จากข้อมูลจะเห็นว่า ทั้งสองตัวแปรมีค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้และค่าความโด่งใกล้เคียงกัน โดยมีค่าเฉลี่ยในระดับดี การกระจายของข้อมูลไม่มากนัก และจากค่าความเบ้ แสดงให้เห็นว่าทั้งสองตัวแปร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าการรับรู้ทั้งสองตัวแปรสูงกว่าค่าเฉลี่ย ส่วนค่าความโด่งของกราฟข้อมูลอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับการกระจายของข้อมูล

ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนด้านสุขภาพ

จากตารางที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนด้านสุขภาพ แสดงให้เห็นว่า ประชาชนในชุมชนมีความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคน อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 47.11 (จากคะแนนเต็ม 65 คิดเป็นร้อยละ 72.47) และเมื่อพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสัมประสิทธิ์การกระจาย พบว่าการกระจายของข้อมูลมีไม่มากนัก สอดคล้องกับค่าความโค้งของกราฟข้อมูล เมื่อพิจารณาจากค่าความเบ้ของกราฟข้อมูล จะเห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่มีค่าคะแนนความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนด้านสุขภาพ สูงกว่าค่าเฉลี่ย อย่างไรก็ตาม ปัจจัยความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนด้านสุขภาพ ไม่ได้แบ่งเป็นตัวแปรย่อยแต่อย่างใด เนื่องจากค่าคะแนนที่สูง จะแสดงถึงค่าความเชื่ออำนาจภายในคนที่สูงนั่นเอง

ความตั้งใจในการมีพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย

จากตารางที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความตั้งใจในการมีพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย พบว่า ประชาชนในชุมชนคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีความตั้งใจในการมีพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย ในระดับดีมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 84.75 ทั้งนี้มีค่าคะแนนต่ำ-สูงสุด เท่ากับ 46.00-100.00 เมื่อพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย พบว่า ค่าคะแนนมีการกระจายในระดับปานกลาง สอดคล้องกับค่าความโค้งของกราฟข้อมูล เมื่อพิจารณาจากค่าความเบ้ของกราฟข้อมูล พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีค่าคะแนนความตั้งใจในการมีพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัยสูงกว่าค่าเฉลี่ย ในส่วนของปัจจัยความตั้งใจในการมีพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย

พฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย

จากตารางที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย พบว่า มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง (ร้อยละ 54.07) โดยมีค่าต่ำสุด-สูงสุด ระหว่าง 20.00-100.00 เมื่อพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสัมประสิทธิ์การกระจาย พบว่าข้อมูลมีการกระจายค่อนข้างสูง สอดคล้องกับค่าความโค้งที่มีค่าเป็นลบ แสดงว่ากราฟข้อมูลมีความโค้งน้อย และเมื่อพิจารณาจากค่าความเบ้ของกราฟข้อมูล แสดงให้เห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่มีค่าคะแนนพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัยต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

จากการจัดระดับกลุ่มพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย (ตามเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย หน้า 74) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมระดับดีมาก ร้อยละ 10.5 ระดับดี ร้อยละ 23.3 ระดับปานกลาง ร้อยละ 37.2 ระดับน้อย ร้อยละ 18.5 และระดับน้อยมาก ร้อยละ 10.5 และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัยในแต่ละข้อ พบว่ามีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันมากนัก

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษา

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ศึกษาโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ของปัจจัยที่ศึกษาแต่ละคู่ พบว่าความสัมพันธ์ของปัจจัยทั้งหมดมีค่าบวก และลบในจำนวนใกล้เคียงกัน (ความสัมพันธ์ทางบวก จำนวน 14 คู่ และความสัมพันธ์ทางลบจำนวน 12 คู่) มีรายละเอียดตามตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างปัจจัยที่ศึกษา

ตัวแปร	AGE	TSOCIO	TSOSUP	TLOCUS	TKNOW	TPERC	TINT	TBEHAV
AGE	1.000							
TSOCIO	-.192***	1.000						
TSOSUP	-.012	.013	1.000					
TLOCUS	-.082	.168**	.249***	1.000				
TKNOW	-.034	.203***	-.037	.258***	1.000			
TPERC	.053	.068	.205***	.519***	.475***	1.000		
TINT	-.024	-.028	.191***	.214***	.136**	.295***	1.000	
TBEHAV	.004	-.033	-.070	-.248***	-.213***	-.366***	-.161**	1.000

หมายเหตุ ** มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

*** มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.001

AGE	หมายถึง	อายุ
TSOCIO	หมายถึง	สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม
TSOSUP	หมายถึง	การสนับสนุนทางสังคม
TLOCUS	หมายถึง	ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคนด้านสุขภาพ
TKNOW	หมายถึง	ความรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พุกอ้าย
TPERC	หมายถึง	การรับรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พุกอ้าย
TINT	หมายถึง	ความตั้งใจในการมีพฤติกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พุกอ้าย
TBEHAV	หมายถึง	พฤติกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พุกอ้าย

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยที่ศึกษา

เมื่อพิจารณาอายุกับปัจจัยที่ศึกษา พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบกับสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) เพียงปัจจัยเดียว แสดงว่าเมื่ออายุของกลุ่มตัวอย่างมากขึ้น จะมีสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมน้อยลง อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาอายุกับปัจจัยอื่น ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนด้านสุขภาพ

ความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย การรับรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย ความตั้งใจในการมีพฤติกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย และพฤติกรรม การรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมกับปัจจัยที่ศึกษา

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมกับปัจจัยที่ศึกษาครั้งนี้ พบว่า สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกและมีนัยสำคัญทางสถิติ กับความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตนด้านสุขภาพ ($p < 0.01$) อายุ ($p < 0.001$) และความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย ($p < 0.001$) ส่วนปัจจัยที่เหลือไม่มีความสัมพันธ์กับสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมกับปัจจัยที่ศึกษา

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมกับปัจจัยที่ศึกษา พบว่า การสนับสนุนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตนด้านสุขภาพ การรับรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย และความตั้งใจในการมีพฤติกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) ส่วนปัจจัยอื่นที่เหลือไม่มีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตนด้านสุขภาพกับปัจจัยที่ศึกษา

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตนด้านสุขภาพ กับปัจจัยที่ศึกษา พบว่ามันมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ($p < 0.01$) การสนับสนุนทางสังคม ความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย การรับรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย และความตั้งใจในการมีพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย ($p < 0.001$) โดยมีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย ($p < 0.001$) จะเห็นว่ามีเพียง 2 ปัจจัย ที่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตนด้านสุขภาพ ได้แก่ อายุ และการสนับสนุนทางสังคม เท่านั้น

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย กับปัจจัยที่ศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับ ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนด้านสุขภาพ ความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย การรับรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย ($p < 0.001$) และ ความตั้งใจในการมีพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย ($p < 0.01$) ส่วน อายุ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม และการสนับสนุนทางสังคม ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ ปัจจัยดังกล่าว

อย่างไรก็ตามจากความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษาตามที่กล่าวข้างต้น ยังไม่สามารถระบุแน่ชัดได้ว่า มีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย อย่างชัดเจน และปัจจัยต่างๆ มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ โดยการวิเคราะห์อิทธิพลในขั้นตอนต่อไป

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์โมเดลรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อพฤติกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (Linear structural relationship) แบบมีความคลาดเคลื่อนในการวัดหรือมีตัวแปรแฝง (Latent variable) เพื่อการตรวจสอบปัจจัยต่างๆ ที่ส่งอิทธิพลต่อพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัยทั้ง โดยทางตรงและทางอ้อม การวิเคราะห์ดังกล่าวผู้วิจัยไม่ได้แยกตัวแปรสังเกตออกเป็นปัจจัยย่อย เนื่องจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันที่ผู้วิจัยเคยศึกษาไว้ (บึงอร ฉางทรัพย์, 2549ข) ในขั้นต้นไม่สามารถแยกตัวแปรสังเกตย่อยได้เพราะขาดความกลมกลืนของโมเดลการวัดตัวแปรแฝง ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดให้คะแนนรวมของตัวแปรสังเกตเป็นคะแนนรวมของตัวแปรแฝงด้วยเช่นกัน ดังนั้นการวิเคราะห์ครั้งนี้จึงเป็นการวิเคราะห์โมเดลเชิงโครงสร้าง (Structural Model)

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์อิทธิพล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปลิขสิทธิ์ เวอร์ชัน 8.30 (Jorekog and Sorbom, 2000) ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1) ทำการตรวจสอบโมเดลรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ศึกษาตามกรอบแนวคิดในการวิจัยและการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้เป็นโมเดลตามภาวะสันนิษฐาน การวิเคราะห์ดังกล่าวจะทำให้ทราบว่าโมเดลตามภาวะสันนิษฐาน มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากน้อยเพียงใด และควรมีการเพิ่มเติมเส้นอิทธิพลใดบ้าง จึงจะทำให้โมเดลตามภาวะสันนิษฐานมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากขึ้น 2) ทำการตัดแปลงโมเดลเพื่อเสนอรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พัก

อาศัยที่มีความเหมาะสมกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งเป็นโมเดลที่ปรับแก้แล้ว (Parsinomous model) และมีความกลมกลืนมากขึ้น โดยอิงหลักเกณฑ์ทางทฤษฎีและเอกสาร งานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบความกลมกลืน และ 3) ศึกษาสัมประสิทธิ์เส้นทางความสัมพันธ์ของโมเดลที่ปรับแก้แล้ว โดยวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพลที่มีต่อพฤติกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ได้ผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

การตรวจสอบโมเดลรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์โมเดลตามภาวะสันนิษฐาน (ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย) ผลการวิเคราะห์ความกลมกลืนของโมเดลตามภาวะสันนิษฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (ตารางที่ 7) พบว่าโมเดลไม่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไคสแควร์เท่ากับ 76.62 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 10 ความน่าจะเป็น (p-value) เท่ากับ 0.00 ค่าดัชนีบอกความกลมกลืน (GFI) ค่าดัชนีบอกความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 และ 0.87 ตามลำดับ ส่วนค่ารากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.113 ค่าขนาดตัวอย่างวิกฤติ (CN) เท่ากับ 152.16 จากค่าที่ได้ดังกล่าว พบว่ามีเพียงค่า GFI และ AGFI เท่านั้น ที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (มีค่าใกล้ 1 หรือ มากกว่า 0.90) ส่วน ค่าไคสแควร์ มีค่าค่อนข้างมากและมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นว่าโมเดลตามภาวะสันนิษฐาน ไม่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นอกจากนี้ค่า CN ที่น้อยกว่า 200 ย่อมแสดงให้เห็นว่าโมเดลตามภาวะสันนิษฐานไม่กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 7 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบความกลมกลืนของโมเดลตามภาวะสันนิษฐาน และโมเดล

ที่ปรับแก้แล้วกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของเส้นทางความสัมพันธ์เชิงเส้น

โมเดลที่ทดสอบ	χ^2	df	p-value (χ^2)	GFI	AGFI
RMSEA	CN				
โมเดลตามภาวะสันนิษฐาน	76.62	10	0.00	0.96	0.87
152.6					0.113
โมเดลที่ปรับแก้แล้ว	3.32	5	0.65	1.00	0.99
2,266.87					0.000

หมายเหตุ χ^2
dt

หมายถึง ค่าสถิติไค-สแควร์
หมายถึง องศาแห่งความอิสระ

p-value (χ^2)	หมายถึง ระดับนัยสำคัญของค่าไค-สแควร์ที่คำนวณได้
GFI	หมายถึง ค่าดัชนีบอกความกลมกลืน
AGFI	หมายถึง ค่าดัชนีบอกความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว
RMSEA	หมายถึง ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย
CN	หมายถึง ค่าขนาดตัวอย่างวิกฤต

จากรูปที่ 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางความสัมพันธ์ หรือค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อพฤติกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย ตามภาวะสันนิษฐาน จะเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ก่อนข้างน้อยทุกปัจจัย ยกเว้น ความเชื่ออำนาจภายในตน-นอกตนด้านสุขภาพเท่านั้นที่มากกว่าปัจจัยอื่น (ร้อยละ 42) อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของทุกเส้นทาง พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเป็นบวก แสดงว่าปัจจัยที่ได้รับอิทธิพลแปรตามการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยในส่วนต้น มีเพียง 6 เส้นทาง เท่านั้นที่แปรผกผันซึ่งกันและกัน ได้แก่ 1) สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กับ ความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย 2) สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กับ ความตั้งใจในการมีพฤติกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย 3) การสนับสนุนทางสังคม กับ ความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย 4) ความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย กับ การรับรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย 5) ความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย กับ ความตั้งใจในการมีพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย และ 6) การรับรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย กับ ความตั้งใจในการมีพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย โดยพบว่าเกือบทุกเส้นทางดังกล่าว (ยกเว้นข้อ 4) เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

จากความไม่กลมกลืนของโมเดลตามภาวะสันนิษฐานข้างต้น ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ค่าดัชนีตัดแปลงโมเดล เพื่อทำการปรับโมเดล โดยการลดหรือเพิ่มเส้นทางความสัมพันธ์เพื่อให้โมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากขึ้นในขั้นตอนต่อไป

การตัดแปลงโมเดลรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

จากค่าดัชนีการตัดแปลงโมเดล แสดงให้เห็นว่า ถ้าเพิ่มเส้นทางความสัมพันธ์ 6 เส้นทาง ได้แก่ อายุกับพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย 1) อายุกับการรับรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย 2) อายุกับพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย 3) ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตนด้านสุขภาพกับพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย 4) สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมกับการรับรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย 5) สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมกับพฤติกรรมรักษาสุขภาพ

สิ่งแวดล้อมที่พื้กออาศัย และ 6) การสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมการรักษาสุขภาพ
สิ่งแวดล้อมที่พื้กออาศัย จะทำให้โมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากขึ้น ผู้วิจัยพิจารณา
เห็นว่าเส้นทางดังกล่าวมีความเป็นไปได้เนื่องจากมีความเป็นจริงตามเอกสารและงานวิจัยที่
เกี่ยวข้อง ดังนั้นจึงได้เพิ่มเส้นทางดังกล่าวในโมเดล อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้พิจารณาตัดเส้นทางที่
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ออกจำนวน 3 เส้นทาง ได้แก่ 1) ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนด้าน
สุขภาพกับ ความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พื้กออาศัย 2) การสนับสนุนทางสังคมกับ
ความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พื้กออาศัย และ 3) การรับรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ
สิ่งแวดล้อมที่พื้กออาศัย กับ ความตั้งใจในการมีพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พื้กออาศัย

จากโมเดลที่ปรับแก้แล้วจากโมเดลตามสมมุติฐานการวิจัย เป็นโมเดลความสัมพันธ์เชิง
สาเหตุต่อพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พื้กออาศัย ที่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิง
ประจักษ์ ผลการวิเคราะห์ความกลมกลืนของโมเดล (ตารางที่ 7) พบว่า โมเดลมีความกลมกลืนกับ
ข้อมูลเชิงประจักษ์ค่อนข้างมาก โดยมีค่าไคสแควร์เท่ากับ 3.32 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 5
ความน่าจะเป็น (p-value) เท่ากับ 0.65 ค่าดัชนีบอกความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนี
บอกความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.99 ส่วนค่ารากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความ
แตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.00 ค่าขนาดตัวอย่างวิกฤติ (CN) เท่ากับ 2266.87 จาก
ค่าที่ได้ดังกล่าว จะเห็นว่าทุกค่าแสดงให้เห็นถึงความกลมกลืนของโมเดลรูปแบบความสัมพันธ์เชิง
สาเหตุกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (ค่า GFI และ AGFI มีค่าใกล้ 1 หรือ มากกว่า 0.90ค่าไคสแควร์ มีค่า
น้อยและไม่มีนัยสำคัญ ค่า RMSEA ต่ำกว่า 0.05 และค่า CN มากกว่า 200)

สัมประสิทธิ์เส้นทางความสัมพันธ์ของโมเดลที่ปรับแก้ (โมเดลเต็มรูป)

การศึกษาสัมประสิทธิ์เส้นทางความสัมพันธ์ของโมเดลที่ปรับแก้ นับเป็นโมเดลรูปแบบ
ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พื้กออาศัย ของประชาชนใน
ชุมชนแออัดคลองเตย กรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยต่างๆ ส่งอิทธิพลต่อพฤติกรรมรักษา
สุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พื้กออาศัย ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ใกล้เคียงกับกรอบแนวคิดในการวิจัย
ที่นำเสนอในขั้นต้น โดยปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พื้
กออาศัย ของการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย อายุ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม การสนับสนุนทาง
สังคม ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคนด้านสุขภาพ ความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พื้
กออาศัย การรับรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พื้กออาศัย และความตั้งใจในการมี
พฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พื้กออาศัย รายละเอียดเกี่ยวกับแต่ละปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
พฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พื้กออาศัย ได้แสดงไว้ในรูปที่ 5 และตารางที่ 8

อายุกับพฤติกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พอกอาศัย

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลระหว่างอายุกับพฤติกรรมการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พอกอาศัย พบว่ามันมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมดังกล่าวทั้งโดยตรงและทางอ้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยส่งผ่านปัจจัยที่ศึกษาทั้งหมด (ยกเว้น การสนับสนุนทางสังคม) และเมื่อพิจารณาถึงอายุที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยต่างๆ ที่ศึกษา จะเห็นว่ามันมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) เกือบทุกเส้นทาง (ยกเว้น เส้นทางที่ส่งไปยัง ความตั้งใจในการมีพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พอกอาศัย) โดยมันมีอิทธิพลทางตรงต่อ ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนด้านสุขภาพ และ ความรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พอกอาศัย มีทั้งอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการรับรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พอกอาศัย และมีเพียงอิทธิพลทางอ้อมต่อ ความตั้งใจในการมีพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พอกอาศัยแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมกับพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พอกอาศัย

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลระหว่างสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมกับพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พอก จะเห็นว่ามันส่งอิทธิพลไปยังทุกปัจจัยที่ศึกษา และมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) เกือบทุกปัจจัย (ยกเว้น อิทธิพลตรงต่อ ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พอกอาศัย ความตั้งใจในการมีพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พอกอาศัย และพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พอกอาศัย ($p > 0.05$) อิทธิพลทางอ้อมต่อการรับรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พอกอาศัย ($p > 0.05$) และอิทธิพลทางตรงต่อ พฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พอกอาศัย ($p > 0.05$))

การสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พอกอาศัย

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลระหว่างการสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พอกอาศัย พบว่า มันส่งอิทธิพลเพียงทางตรงต่อความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนด้านสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และส่งอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อ การรับรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พอกอาศัย ความตั้งใจในการมีพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พอกอาศัย และพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พอกอาศัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) (ยกเว้น อิทธิพลทางอ้อมต่อ การรับรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พอกอาศัย ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$))

ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการรักษาสุขภาพ
สิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลระหว่างความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนด้านสุขภาพกับพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัยพบว่า มีเฉพาะอิทธิพลทางตรงต่อ การรับรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) และมีเฉพาะอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจในการมีพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) โดยความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคนด้านสุขภาพ มีทั้งอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)

ความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัยกับพฤติกรรมรักษาสุขภาพ
สิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลระหว่างความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัยกับพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย พบว่ามีทั้งอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) นอกจากนี้ยังมีเฉพาะอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจในการมีพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) อย่างไรก็ตามมันมีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย เฉพาะทางตรงและมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) แต่เป็นความสัมพันธ์ในเชิงลบ

ความตั้งใจในการมีพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัยกับพฤติกรรม
รักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลระหว่างความตั้งใจในการมีพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัยกับพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย พบว่า มีเฉพาะอิทธิพลทางตรงและมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)

จากเส้นทางอิทธิพลของปัจจัยต่างๆ ที่มีต่อพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัยดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าเกือบทุกปัจจัยมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) ยกเว้น ความรู้เกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย และการรับรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่พักอาศัย เท่านั้นที่ไม่
มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)

